

man skal blive indvandrere. Det er ikke det, der er tanken, og det er altså regeringens opfattelse, og det er min opfattelse – jeg sidder med en lang række sager med en lang række forskellige grupper af sager og ansøgninger – at når man giver en 1-årig opholdstilladelse, er det 1 år, og det er jo også det, de fleste affinder sig med. Så jeg er slet ikke enig med hr. Kristen Touborg i, at man nu vil holde op med at søge til Danmark; det tror jeg ikke et øjeblik på, for det tyder antallet af sager da ikke på.

Kl. 16:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål 17, og vi siger tak til integrationsministeren og hr. Kristen Touborg.

Kl. 16:57

Bortfaldne spørgsmål

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Medlem af Folketinget hr. Søren Krarup (DF) har meddelt mig, at han ønsker at tage spørgsmål nr. S 379 og S 380 til forsvarsministeren tilbage.

Spørgsmålene er herefter bortfaldet.

[Spm. nr. S 379

Til forsvarsministeren (17.01.08) af:

Søren Krarup (DF):

Hvorledes stiller ministeren sig til de byggearbejder, der i øjeblikket forberedes ved Holmens Kirke i København, og som efter manges mening skæmmer en enestående kirkebygning?

Spm. nr. S 380

Til forsvarsministeren (17.01.08) af:

Søren Krarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til den kartouche, facadeudsmykning, som det er hensigten at opsætte på Livgardens kaserne i København til regimentsets 350-års jubilæum til sommer, og hvor dronning Margrethes navnetræk næsten skjules af svulmende faner i grønne, ikke rød-hvide farver?]

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 10.01.2008).

Kl. 16:57

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver ordet til fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Med det her lovforslag giver vi 2.100 voksne og 1.281 børn indfødsret, dvs. dansk statsborgerskab. Det er noget, der glæder mig meget, for det er en stor dag for alle disse personer, når vi ved tredjebehandlingen om halvanden måneds tid kan trykke på jaknappen og vedtage det her lovforslag.

Det er en stor ting at opgive sit hidtidige statsborgerskab for at blive dansk statsborger. Og det synes vi er værd at markere, og det gør vi så også på Christiansborg med statsborgerskabsdagen, som i år vil finde sted ultimo april. Dagen giver faktisk alle vores nye statsborgere mulighed for at møde medlemmer af alle Folketingets partier, og vi viser jo i praksis, at vi i Danmark har meget kort afstand fra borger til politiker. Det personlige møde, der kan være og er mellem de nye statsborgere og medlemmerne af Folketinget, er en central del af statsborgerskabsdagen, og det er en rigtig festlig dag, som jeg kun kan opfordre de mange, der står på det her lovforslag, til at deltage i.

Så jeg vil afslutningsvis sige, at jeg håber at møde så mange som muligt af vores nye statsborgere i slutningen af april, og så vil jeg ønske tillykke til de mange, som er optaget på det her lovforslag.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er fru Anne-Marie Meldgaard.

Kl. 16:59

(Ordfører)

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg er enig med Venstres ordfører i, at det er en stor dag for de 2.100 voksne og 1.281 børn, der er omfattet af det lovforslag om dansk statsborgerskab, vi behandler her i dag. Det er det, ikke

mindst fordi det er en stor beslutning at tage at skifte identitet og sit statsborgerskab ud med et nyt. Den loyalitet, man har følt over for sit første fædreland, er for mange svær at slippe, og det at gøre det kan vel sammenlignes med, at navlestrengen til det oprindelige fædreland er kappet. Det kan måske godt være svært for os, der er danskfødte, at forstå, men ved eftertanke er det vel ikke så svært endda, hvis man tænker på vores egen nationale stolthed og på, hvor svært det vil være at træffe en lignende beslutning i et fremmed land.

Derfor er der al mulig grund til at vise respekt for den beslutning, de 2.100 voksne og deres tilsammen 1.281 børn har truffet, ikke mindst fordi det at få dansk statsborgerskab kræver en stor indsats både i forbindelse med at blive integreret og uddannelsesmæssigt. Så kampen for at nå igennem nåleøjet har for mange været lang og trang. Men nu er det lykkedes for dem, der er omfattet af lovforslaget her i dag, og det vil jeg gerne på Socialdemokraternes vegne ønske jer tillykke med.

Jeg vil også byde jer velkommen til ikke alene de rettigheder, men også de pligter, der følger med et statsborgerskab i Danmark, og jeg håber at se rigtig mange af jer til Folketingets statsborgerskabsdag i april måned.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Søren Krarup.

Kl. 17:01

(Ordfører)

Søren Krarup (DF):

Der står sort på hvidt i den indfødsrets aftale, vi udarbejdede sammen med regeringen i december 2005, og som stadig væk gælder, at aftaleparterne stemmer for regeringens lovforslag om indfødsrets meddelelse. Så der er ikke noget at være i tvivl om. Vi siger ja til L 52, det står fast. Men vi gør det rigtignok med to bemærkninger.

For det første irriterer det os, at den fortræffelige indfødsrets aftale, som vi altså indgik med regeringen den 12. december 2005, er så længe om at slå igennem. Der er nu gået mere end 2 år, og stadig væk er den altovervejende del af de, der får meddelt indfødsret ved denne lov, behandlet efter den gamle indfødsrets aftale fra sommeren 2002. Vi indrømmer, at det sker i henhold til aftalens § 30, men det er utåleligt, at det tager så lang tid, før den nye aftale begynder at virke. Vi er meget, meget utålmodige, vi føler os

stående på en atlantehavnsdamper, der er uendelig længe om at vende. Det svarer for så vidt til »Titanic« i april 1912, da man fik øje på et isbjerg, men ikke var i stand til at dreje kæmpe-damperen fri af isberget. Som bekendt endte det med »Titanics« forlis. Vi vil ikke være så dramatiske, at vi vil presse billedet i alle detaljer, men somme tider kan vi føle os som udgismændene på »Titanic«, der hjælpeløse så isberget komme nærmere og nærmere. Nej. Vi har indgået denne aftale for at få styr på indfødsretsforholdene i Danmark, og vi afventer med stigende utålmodighed, at statsskibet begynder at finde sin kurs. Den eneste trøst er meddelelse fra Indfødsretskontoret om, at med den næste indfødsretslov skulle aftalen af 12. december 2005 begynde at virke på lovgivningen. Det er det ene.

Det andet er, at der på det seneste har været kritik af sprogkravet i vores aftale, idet de sædvanlige eksperter, denne gang på sprogskolerne, har ytret offentlig forargelse over sprogsprøven, prøve i dansk 3, der som bekendt er kravet til dem, der skal kunne opnå dansk indfødsret. Sådan ser vi igen og igen de såkaldte eksperter hengive sig til politiske meldinger via deres såkaldte ekspertise. Det samme har vi jo set vedrørende børnene af de udviste udlændinge på asylcentrene. Her var det læger og psykologer, der i sluttet trop politiserede. Heldigvis var der også læger, som turde gøre opmærksom på, at ekspertise kan være mangeartet, og at eksperter også kan finde på at bruge deres ekspertviden til formål, som andre eksperter må forholde sig kritisk til. Sådan også med kritikken af indfødsrets-aftalens sprogsprøve. Dansk 3 svarer til 8. klasse i den danske folkeskole. Det kan ikke være urimeligt at kræve af dem, der vil være danske statsborgere, at de skal kunne tale dansk på 8.-klassens-niveau. Jeg skal jo ikke lægge skjul på, at vi i forhandlingerne havde ønsket 9.-klassens-niveau, nemlig det, der hedder dansk som andet sprog på VUC. Det kunne vi ikke komme igennem med, vi endte med at acceptere prøve i dansk 3. Men det skal siges klart og tydeligt ved denne førstebehandling af L 52, at på dette punkt lader vi os ikke rokke. I så fald er det selve aftalen, der falder væk.

Men jeg gentager: Vi siger ja til L 52.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er lige et enkelt spørgsmål fra hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Nu, jeg har lyttet til de flotte taler fra de første ordførere, vil jeg da bare spørge hr. Søren Krarup, om han kunne formås at ønske de nye statsborgere tillykke med deres statsborgerskab i Danmark.

Kl. 17:05

Søren Krarup (DF):

Jeg er meget glad for hr. Morten Østergaards interesse for mine lykønskninger, men jeg siger: Hver ting til sin tid. Her behandler vi selve lovforslaget og de problemer, der er knyttet til det. Lykønskningerne kommer, når vi holder indfødsretsdag.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:06

Morten Østergaard (RV):

Så tager vi lykønskningerne sådan lidt på forventet efterbevilling, og det er jo heller ikke så tosset endda.

Så vil jeg spørge, om hr. Søren Krarup, siden sidst der var behandling af et lovforslag af den her karakter, har gjort sig nye overvejelser – når man nu taler om at politisere – om det kloge i, at politikere gør sig til dommere over, hvornår folk er syge, ikke er syge eller tilstrækkelig syge. Her tænker jeg selvfølgelig på den del af aftalen, der handler om PTSD, en velbeskrevet og -dokumenteret lidelse, som forhindrer mange i at leve op til de sprogkrav, som ordføreren var inde på i sin tale. Derfor vil jeg gerne spørge: Har Dansk Folkeparti, efter man nu har haft tid til overvejelser, og da det er første gang efter en valgkamp, skiftet standpunkt, i forhold til at det måske var klogere at lade lægerne vurdere, hvem der er syge, frem for at lade politikerne gøre det?

Kl. 17:07

Søren Krarup (DF):

Lige med hensyn til at lade lægerne vurdere, hvem der er syge, vil jeg sige, at det er et ganske udmærket princip, men man skal altså gøre sig klart, at lægerne meget ofte kommer til forskellige standpunkter. Og jeg synes, det var ganske oplysende over for netop de læger, der jo selvfølgelig gik ind i den sag her med ganske bestemte hensigter, nemlig at mistænkeliggøre aftalen, at der var andre læger end læge Schaumburg i Ugeskrift for Læger, der gjorde opmærksom på, at disse læger i allerhøjeste grad politiserede. Så det er noget, vi tager meget afslappet.

Grundlæggende vil jeg jo sige det, jeg har sagt flere gange i forbindelse med spørgsmålet om PTSD, posttraumatisk stress-syndrom, nemlig at det er noget, der kræver behandling, men det er aldeles ikke nogen kvalifikation for eller nogen berettigelse til at få statsborgerskab. Statsborgerskab er ikke noget behandlingsmiddel, og derfor er det fuldstændig irrelevant at blande de to ting sammen.

Kl. 17:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Astrid Krag.

Kl. 17:08

(Ordfører)**Astrid Krag (SF):**

Lad så mig starte med at sige, at jeg godt vil dele glæden med to af de tidligere ordførere og de lykønskninger, der er kommet fra dem heroppe selv på dette meget tidlige tidspunkt i processen, og sige tillykke til de mennesker, der nu ser ud til at få dansk statsborgerskab.

I SF må vi beklage, at man ikke var villig til at fremsætte lovforslaget før jul, da det var det, som ansøgerne var blevet stillet i udsigt, og vi vil bare bemærke, at det altså har haft nogle konsekvenser for folks liv, for deres udlandsrejser, der har været bestilt, og for udstationeringer. Det havde været ønskeligt, hvis man kunne have fremsat det før jul.

Så vil jeg også beklage, at de retningslinjer for indfødsret, der ligger i den her cirkulæreskrivelse, udgår fra en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti. I SF ønsker vi at have mulighed for at have en åben debat i salen ved fremsættelse af et lovforslag. Men når det er sagt, vil jeg da også bare sige, at vi i SF støtter lovforslaget og ønsker stort tillykke til de mennesker, der nu får dansk statsborgerskab.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 17:09

(Ordfører)**Tom Behnke (KF):**

Det at træffe en beslutning om, at man vil have et nyt statsborgerskab, tror jeg er en meget stor ting for de fleste. Og sammenholdt med det skal vi jo huske på, at statsborgerskab her i landet ikke er noget, vi bare sådan giver på samleband. Det er jo ikke noget, vi bare strør om os med. Tværtimod er det faktisk sådan, at de, der søger om dansk statsborgerskab, skal gøre sig fortjent

til at få det. De skal vise vilje til det, og de skal også have et reelt ønske om at blive danske statsborgere. For man skal nemlig opfylde en lang række kriterier og krav for overhovedet at kunne komme i betragtning til at få et dansk statsborgerskab.

Til gengæld er det også sådan, at når man opfylder kriterierne, ja, så giver vi også dansk statsborgerskab. Det gør vi via de her lovforslag, der kommer et par gange i løbet af hver samling, og vi giver det så til dem, som opfylder kravene og kriterierne, eller i nogle få undtagelsestilfælde dér, hvor man giver dispensation, hvor der er behov for det.

Vi vil da også gerne fra konservativ side ønske tillykke til dem, der når frem til og med tredjebehandlingen og får statsborgerskab, når vi skal stemme endeligt om lovforslaget her. Også fra os skal der udtrykkes håb om, at de pågældende vil deltage i statsborgerskabsdagen, hvis de har mulighed for det.

Vi støtter som sagt lovforslaget.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:11

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det er godt, at vi nu endelig – kan man sige – kan tilbyde en lang række mennesker statsborgerskab med det her lovforslag, og vi iler også med lykønskningerne til de mennesker, lovforslaget nu omfatter.

Det er klart, at hvis det havde stået til os, havde lovforslaget indeholdt flere personer, fordi vi, som det også fremgik af mit spørgsmål til hr. Søren Krarup, synes, det er rigtig, rigtig dårligt og uklogt, at et politisk flertal har besluttet sig for at tilsidesætte lægelige vurderinger af, hvem der er i stand til at leve op til kravene, og hvem der ikke er det og derfor retteligt burde få en dispensation. Det er det, der er situationen, hvad angår afvejning af posttraumatisk stress-syndrom, som er en velbeskrevet lidelse, og som betyder, at man har indlæringsvanskeligheder, hvorfor de krav, der stilles til indfødsret, kan være umulige at indfri.

Der har vi nok en anden tilgang til spørgsmålet end i hvert fald Dansk Folkeparti, idet vi sådan set synes, at det er et gode, at folk ønsker at blive statsborgere i dette land. Vi ser det som udtryk for en stærk integration, at folk ønsker at gøre sig til en del af Danmark ved at opnå stats-

borgerskab. Derfor ønsker vi sådan set ikke, at det skal tilgå så få som muligt, men tværtimod at så mange som muligt opnår en sådan tilstand af integration, at man med rette kan sige, at de er danskere i den forstand, at de får et dansk pas og alle de rettigheder, der følger med.

Der vil jeg sige, at selv om vi er glade for, at forslaget kommer, vil vi i dag altså ikke undlade at udtale en vis kritik af, at man ikke – da vi opfordrede ministeren til det – greb chancen til at fremsætte lovforslaget allerede inden jul. Vi havde gerne støttet en hastebehandling, alene af den grund at man jo allerede inden valget havde meddelt en lang række mennesker, at de kunne forvente at få statsborgerskab, og at de kunne forvente, at det ville blive vedtaget, således at de fra 2008 kunne kalde sig danske statsborgere. Nu er den procedure er blevet forsinket. Vi har forstået på ministeren – og det må vi jo udforske lidt om et øjeblik – at der var nogle sagsbehandlingsskridt, som skulle tages.

Men jeg vil da godt sige, at vi trods alt med de store besværligheder, der umiddelbart var med at fremsætte lovforslaget i december, synes, at det egentlig er imponerende, at man har haft tid til at foretage alle de sagsbehandlingsskridt nu her, så det kommer så tidligt i januar. Vi synes, det er ærgerligt, at de mennesker måtte vente forgæves på lovforslaget og dermed på at få statsborgerskabet, særlig når de nu var blevet oplyst om, at de ville blive statsborgere i 2007, og ikke havde fået oplysninger om, at det var blevet udsat på grund af valget.

Det er meget vigtigt for hver enkelt person, der søger om statsborgerskab, om vedkommende får det eller ej, og det er da især vigtigt, at de, man stiller det i udsigt, også får det på det lovede tidspunkt. Det havde vi gerne medvirket til, og det gør vi også her – bedre sent end aldrig – og derfor støtter vi lovforslaget.

Kl. 17:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et enkelt spørgsmål. Hr. Søren Krarup.

Kl. 17:13

Søren Krarup (DF):

Når jeg hører hr. Morten Østergaards veltalenhed, får jeg lyst til at stille ham spørgsmålet: Ved han egentlig, hvad indfødsret er til for? Han kender naturligvis historien om det; han ved, at det blev indført i 1776. Hvorfor mon? Hvorfor blev der i 1849 i grundloven indskrevet, at indfødsretten meddeles ved lov? Hvorfor lukker man ikke bare dørene op på vid gab? Hvorfor siger man ikke, at enhver kan få lov at være her

som borger? Hvorfor gør man det især ikke i en tid som denne – tiden efter anden verdenskrig, afkoloniseringsperioden, der jo har ført til en folkevandring? Hvad er meningen med indfødsret? Det vil jeg gerne spørge hr. Morten Østergaard om. Og så vil jeg i den forbindelse spørge: Mener han, at fordi man er syg, har man dermed kvalificeret sig til at blive borger i det land, man tilfældigt er havnet i under den folkevandring, man har involveret sig i?

Kl. 17:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 17:14

Morten Østergaard (RV):

Nu er det jo sådan, at der er dispensationsmuligheder i den aftale, som hr. Søren Krarup også er en del af – og jeg forstår, at der er en række ting, han fortryder – men som han altså trods alt er en del af. Der er mulighed for at få dispensation, og der kan man jo sige, at når man har valgt, at der skal være mulighed for at give dispensation, er det naturligt at overveje, hvem der skal have dispensation. Der er det så vores oplevelse, at hvis der er lægelig baggrund for at sige, at man ikke på grund af indlæringsvanskeligheder forårsaget af ens posttraumatiske stress kan leve op til de krav, synes vi ikke, at det skal være en forhindring for, at man får statsborgerskab, i betragtning af, hvor længe man skal have opholdt sig overhovedet at komme i betragtning til det, og i betragtning af de andre krav og vurderinger, der er.

Der synes vi sådan set, at det er ganske udmærket at opretholde den praksis, som man havde tidligere, hvor man altså efterkom det, når læger sagde, at der her var en helt legitim grund til at give dispensation, for her var der folk, der led af posttraumatisk stress. Det er sådan set det, der er argumentet.

Den politiske proces, der ligger bag, er jo, at et flertal – ganske vist et snævert flertal, men dog et flertal – i Folketinget besluttede sig for at lave et nyt skuffecirkulære, hvor man tilsidesatte en hel stand og sagde: Jeres vurdering kan vi ikke bruge til noget; nu skal vi nok vurdere, hvem der er syge, og hvem der er raske.

Derfor er min pointe om indfødsret, for at svare på den del også, inden tiden løber helt ud, at vi synes, at det – som jeg også sagde i min tale – er et gode, at folk ønsker at blive statsborgere i vores land. Det synes vi er et udtryk for en udpræget grad af integration, og derfor ser vi det ikke som vores fornemste opgave at begrænse

det antal, der får det, men tværtimod at vurdere det, naturligvis på baggrund af de kriterier, man kunne blive enige om – og der har vi jo også fremlagt forslag her om, hvad vi synes skulle forbedres i den aftale, der ligger, og som man er blevet enige om – og så synes vi sådan set, at det er positivt, at folk ønsker det, og at folk får det.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 17:16

Søren Krarup (DF):

Nu er det jo karakteristisk, at hr. Morten Østergaard overhovedet ikke svarer på det, jeg spørger om: Hvad er indfødsret?

Det kunne jo være, at selve begrebet indfødsret hænger sammen med, at der er noget, der hedder en nation, og at indbyggerne ønsker at beskytte deres fædreland imod bl.a. folkevandring, og at det kunne være det, der var årsagen til det i 1776, hvor det hedder, at landets børn skal nyde landets brød. Og årsagen til, at grundloven i § 44 har indskrevet, at det er ved lov, at indfødsret meddeles, er, at der netop, som Grundtvig sagde, er en arveret – jeg siger en førstefødselsret – at beskytte.

Derfor er det naturligvis nødvendigt at stille krav til dem, der ønsker at blive danske statsborgere, og derfor må man sige, at blot at henvise til en lægeerklæring – den viser, at vedkommende er syg – da er fuldstændig meningsløst. Det er fuldstændig meningsløst at sige, at det kvalificerer til et statsborgerskab, der altså forudsætter, at man bliver en del af det danske fællesskab, hvilket bl.a. betyder, at man kan tale sproget, så man kan afgive stemme til folkevalg, og også skal betyde, at man kender til historien, sproget, kulturen og samfundsforholdene i det samfund, som man vil være medlem af.

Kan hr. Morten Østergaard ikke se, at der faktisk er en sammenhæng, og at det hænger sammen med, at det er en nation og ikke et tilfældigt område, der hedder Danmark?

Kl. 17:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:18

Morten Østergaard (RV):

I øvrigt var det jo sådan, og det ved hr. Søren Krarups sikkert udmærket med sin store historiske bevidsthed, at det vist, sådan som jeg har forstået det, var den første indfødsretslov overhovedet i Europa, som Danmark indførte den-

gang. Det er sådan set interessant, og måske kan man finde paralleller til den debat, vi har i dag, hvor vi jo også på mange punkter i udlændingepolitikken adskiller os fra andre lande.

Men det, jeg synes er vigtigt at slå fast, er, at den kritik, vi har, ikke går på det, at man, hvis man er syg, skal belønnes med dansk statsborgerskab; den politik, vi har, er, at den dispensationsadgang, som også hr. Søren Krarup lægger ryg og mandat til, også bør gælde for dem, der har posttraumatisk stress-syndrom og af den grund ikke kan leve op til kravene. Det er sådan set det, vi siger.

Hr. Søren Krarup må jo anerkende, at det, der skete, var, at man var utilfreds med, at antallet af mennesker på lovforslaget om indfødsrets meddelelse var blevet for stort, der var for mange, og så fandt man ud af at sige: Hvordan skal vi afgrænse det, så det bliver nogle færre? Jo, vi beslutter, at vi sætter den lægelige vurdering af, om nogen har et berettiget krav på dispensation, til side rent politisk – ingen faglighed bag det overhovedet. Det er bare en politisk beslutning om, at den diagnose tager vi for resten ikke alvorligt længere. Det er jo det, der er baggrunden for de ændringer, der er, og den kritik, som de affødte. Det er, kan man godt sige, en tilsidesættelse af en hel stand, som – lang uddannelse til trods – altså mente noget andet end et politisk flertal. Og det er blot det, vi siger at vi synes er en dårlig idé.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Ønsker integrationsministeren ordet?

Kl. 17:19

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg skal ganske kort sige tak for tilslutningen, selv om meget af regelsættet er uden regeringens medvirken, nemlig den meget omtalte aftale, som er nævnt her i dag. Jeg synes, det er glædeligt at høre, at der efterhånden er så mange partier, der fremhæver, at det er noget særligt at få dansk statsborgerskab.

Hr. Søren Krarup må jo en tid endnu sejle rundt blandt de der isbjerger. Jeg er glad for, at hr. Søren Krarup på det punkt i sin tid bøjede sig for et godt, grundlæggende retsprincip, nemlig at hvis man i forvejen har indgivet ansøgning og tror, at man har kvalificeret sig, bliver der ikke lovgivet med tilbagevirkende kraft. Det er jeg glad for at hr. Søren Krarup bøjede sig for.

Der er nogle af tingene, som jeg slet ikke skal kommentere, for de hører klart til under aftalen. Men jeg vil da godt sige til fru Astrid Krag, som siger, at vi skulle have behandlet lovforslaget før jul, at det var meget sent, at SF kom i tanke om det. Det var noget med torsdag eller fredag inden Folketingets juleferie.

Jeg vil godt spørge fru Astrid Krag, om fru Astrid Krag synes, at det skal være sådan, at man sætter folk på lovforslaget, uden at betingelserne er opfyldt, og så bagefter piller dem ud, og så kan folk gætte, at det var, fordi der var en straffeattest. Er det SF's politik? For så kan jeg sige, at det er noget nyt. Det er nemlig noget, som vi har diskuteret meget gennem årene, og det har absolut været mit indtryk, at SF overhovedet ikke synes om den der udhængning af forbrydere. Så jeg vil da gerne høre, om det er en nydannelse, for det er det, der bliver virkningen af det, fru Astrid Krag ønsker sig.

Til hr. Morten Østergaard, som ønsker, at der var flere på lovforslaget: Man kan jo også vende det om og sige, at når der nu stilles nogle krav, som nogen synes er meget skrappe, er det glædeligt, at folk netop kvalificerer sig til indfødsret, og at der er så mange, der vil gøre så meget for at få indfødsret, og som åbenbart skønner så meget på det. Sådan kan man også se på det.

Men ellers vil jeg takke for alle partiernes tilslutning. Jeg ser frem til, at man stiller de spørgsmål, som man ønsker, og så svarer vi selvfølgelig så hurtigt som muligt.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak. Der er et par spørgsmål til ministeren. Det første er fra hr. Søren Krarup.

Kl. 17:22

Søren Krarup (DF):

Man skal jo altid være meget varsom med de literære eller historiske billeder, man anvender. Jeg vil jo sige, at når jeg taler om »Titanic«, hvor vi står som udkigsmændene og ser isbjerget nærme sig, kan man måske nok synes, at billedet kan blive presset, men man kan måske også gøre det, at man lige overvejer situationen.

Jeg må tilstå, at da jeg gjorde det i den situation, hvor jeg sad og lavede talen, sagde jeg faktisk til mig selv: Måske er det billede sandere, end du selv er klar over, for det kan være Europas situation i efterkrigstiden med en folkevandring og en indvandring, der måske er begyndt at skrive en meget, meget alvorlige advarsel til Europa.

Når man ser, at der nu er over 30 millioner muslimer i Europa, og når man ser situationen i vores land og i andre lande, hvor alt er blevet temmelig tvivlsomt og usikkert, vil ministeren så ikke indrømme, at billedet måske godt kan have en sandhed, som egentlig er mere træffende, end man bryder sig om at forstå?

Kl. 17:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 17:23

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er ikke lige det billede, jeg kommer i tanker om. Når vi stiller så strenge krav, som jeg forstår at det også er i forhold til andre lande, må vi også have lov til at betragte de mennesker, som får indfødsret, som danskere.

Jeg synes, at udfordringen består i – nu er jeg blevet integrationsminister, og så bliver man jo mere bevidst om det – at vi med vores historiske rødder må udvide vores definition af danskheden og sige, at de, der er kommet hertil, er danskere. De er også en del af vores historie. Det er sådan jeg nu ser på det. Det har jeg for så vidt gjort hele tiden, men nu er det så også min opgave.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 17:24

Søren Krarup (DF):

Nu var det måske i en lidt bredere sammenhæng, at jeg brugte det, og ikke direkte med henblik på den snævre indfødsretspolitik, hvor jeg jo virkelig glæder mig over, at der skete en ændring med det systemskifte, som bare er forbi-tret længe om at slå igennem i vores indfødsretspraksis.

Jeg talte egentlig om billedet som gældende Europa som helhed. Der var som bekendt efter første verdenskrig en tysker, der skrev en bog, der hed »Der Untergang des Abendlandes«.

Vil integrationsministeren, som undertiden beskæftiger sig med historie og historiefilosofi, ikke give mig ret i, at man kan faktisk godt i den situation, som vi står i, få en fornemmelse af, at billedet med »Titanic«, der sejler imod et isbjerg, godt kan gengive noget af sandheden om Europas situation i forhold til det, der sker omkring os, og derfor også sker i Europa?

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 17:25

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg må stadig væk sige, at det ikke lige er det billede, der kommer mest frem.

Når hr. Søren Krarup siger, at han synes, at det varer for længe, inden aftalen slår igennem, vil jeg sige, at jeg i hvert fald er glad for, at med hensyn til det med tilbagevirkende kraft er de grundlæggende retsprincipper i Danmark slået igennem. Det er jeg godt tilfreds med.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Østergaard for næste spørgsmål.

Kl. 17:25

Morten Østergaard (RV):

Først lige en kort kommentar: Jeg glæder mig netop over alle de mennesker, som er på lovforslaget, og lykønsker dem med deres statsborgerskab. Med hensyn til det sidste, som ministeren har udvekslet med hr. Søren Krarup, er jeg meget enig i opfattelsen af indfødsret og statsborgerskab.

Det, jeg egentlig vil spørge om, er, om ikke ministeren vil give mig ret i, at det er beklageligt, at nogle mennesker har fået et brev fra ministeriet – godt nok fra før ministeren indtog sit kontor – som gav dem indtryk af, at de skulle have statsborgerskab i 2007. Uden at nogen har meddelt dem noget andet, må de så konstatere, at det lovforslag ikke blev fremsat. Da vi bliver opmærksomme på det, er det, at vi opfordrer ministeren til at leve op til det, man har stillet de mennesker i udsigt, fordi jeg tror, at de fleste, når de får et brev fra Integrationsministeriet, vurderer, at de godt kan stole på det, der står, medmindre de får noget andet at vide. Der er det, jeg vil sige, at når man nu åbenbart ikke kunne formås til at fremsætte lovforslaget i 2007, havde det så ikke være smukt, at man havde udsendt et brev til de pågældende og meddelt dem, at det ikke gik sådan?

Kl. 17:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 17:26

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg må jo bryde sammen og sige, at hvordan forretningsgangen var op til den 23. november 2007, da jeg blev minister, kan jeg ikke sige, men jeg husker meget vel, at man kom – jeg havde nær sagt – løbende med anmodningen. Som jeg også svarede fru Astrid Krag, og der troede

jeg faktisk hr. Morten Østergaard var enig med mig, vil jeg sige, at når man skal indhente nye straffeattester, og det gør man så undervejs, risikerer man altså, at der er nogle af dem, der står på lovforslaget, som måske skal pilles ud. Det er en situation, vi tidligere har haft, og vi er netop blevet enige om, at vi altså meget gerne vil undgå den. Det er vi i hvert fald nogle der meget gerne vil. Det var forklaringen.

Hvis man bare kunne have taget lovforslaget og fremsat det, var der jo ikke nogen problemer. Men vi har altså haft en diskussion her i Folketinget år tilbage, hvor jeg også mener at kunne huske, at De Radikale i høj grad ville beskytte ansøgerne mod netop at blive pillet ud, for så kunne man jo se, at der var nogle, som var blevet pillet ud, fordi de havde en plet på straffeattesten.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:28

Morten Østergaard (RV):

Så lad os tage det fremadrettet, for det er jeg sådan set ikke uenig i. Men det, der var problemet her, var jo, at de mennesker havde fået en berettiget forventning om at blive danske statsborgere i 2007 og var ikke blevet orienteret om, at det ville gå anderledes. Det var det, vi blev opmærksomme på, og som gjorde – jeg ved ikke, om SF også gjorde det – at i hvert fald vi sendte et brev til ministeren den 11. december og sagde, at vi ville støtte en hasteprocedure for et lovforslag, som vi også kan se på længden af debatten i dag jo nok kunne være gledet ganske hurtigt igennem Folketinget.

Det er der, hvor jeg bare fremadrettet vil sige: Kan vi ikke være enige om, at hvis man først skriver til folk, at de kan forvente at få statsborgerskab på et givet tidspunkt, og hvis man så af forskellige årsager ændrer det, er det kun fair, at man meddeler de pågældende, at man har skiftet synspunkt?

Kl. 17:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 17:28

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu kan jeg ikke huske de skrivelser, fordi det som sagt ligger før min tid. Men når jeg ellers ved, hvordan embedsmænd fungerer, så vil mit gæt være – nu siger jeg, det er et gæt, for nu taler

jeg jo under ministeransvar – at det, man skriver til folk, er, at de vil komme med på det næste lovforslag, der forventes fremsat på det og det tidspunkt. Jeg er ret sikker på, men det kan hr. Morten Østergaard, som jo sidder i udvalget, sikkert bekræfte over for mig, at der ikke står nogen slutdato. Det er der ikke en jordisk embedsmand, der kunne drømme om, for det ville være i strid med grundloven. Det er Folketinget, der bestemmer, hvor lang tid forslaget varer, så fordi et forslag er blevet fremsat f.eks. i oktober, er der jo overhovedet ikke nogen garanti for, at det bliver vedtaget før den 4. juni. Er det ikke rigtigt, vil jeg spørge hr. Morten Østergaard? *(Morten Østergaard har ikke flere korte bemærkninger og henvender sig derfor til Astrid Krag).*

Nå, det kan jeg godt forstå hr. Morten Østergaard skal have hjælp til.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Vi må så høre, hvad den næste spørger siger til det, for det er fru Astrid Krag.

Kl. 17:29

Astrid Krag (SF):

Lad os starte lidt med den omvendte verden, for ministeren havde et par spørgsmål til mig. Altså, med hensyn til forslaget om at få behandlet det her lovforslag inden jul, så skal sandheden siges, nemlig at der var et brev, der var forfattet af formanden for Det Radikale Venstre, og det kom op på møde nr. 2. Og ligesom ministeren skulle jeg også ind i sagsgangene, så jeg vurderer, at det ikke kunne have været gjort meget hurtigere.

Jeg vil sige med hensyn til muligheden for at fremsætte det før jul, må vi jo bare bide mærke i, at vi var i stand til at have det kort tid efter jul. Det blev fremsat den 10. januar her i salen, og hvor der er en vilje, er der en vej, plejer man at sige, og det skulle jeg også tro kunne gælde i forhold til det administrative.

I hvert fald vil jeg så også bare spørge ministeren, om hun ikke er enig i, at det er beklageligt, at folk har fået et brev, hvor der står, at afgørelsen vil være truffet inden december 2007. Jeg har i min indbakke fået nogle vrede mails, og ministeren har måske også fået nogle henvendelser fra folk, der føler sig snydt i den her sag. Vil ministeren ikke give mig ret i, at det er beklageligt?

Kl. 17:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 17:30

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg vil da gerne vide, om det virkelig er rigtigt, at der står i det brev, at afgørelsen vil være truffet, og at embedsværket altså skulle garantere for, hvornår Folketinget behandler sagen færdig. Er det noget, man sådan tør lægge hovedet på blokken for? Det vil jeg da godt spørge om. Eller er det, fordi fru Astrid Krag i virkeligheden anser det for en ekspeditionssag herinde og ikke synes, det er så alvorligt med folketingsarbejdet, at hun blander fremsættelsesdato og afgørelsesdato sammen? Det må vi da se at få lavet om på. Vi kan ikke have et nyt medlem, der ikke har mere respekt for Folketingets arbejde.

Så vil jeg sige med hensyn til den 10. januar: Ja, det er netop udtryk for det princip, som fru Astrid Krag kommer med, nemlig at hvor der er en vilje, er der en vej, og derfor blev det fremsat den 10. januar. Man har arbejdet hurtigt, det er rigtigt.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Astrid Krag.

Kl. 17:31

Astrid Krag (SF):

Ligesom ministeren må jeg også sige, at jeg ikke har set brevet, så jeg vil ikke lægge hovedet på blokken. Men jeg har ladet mig fortælle, at man i brevet får at vide, at det vil blive afgjort inden december 2007, og jeg kan i hvert fald bare bide mærke i de vrede henvendelser, jeg har fået fra folk, som står på det her lovforslag. De har haft den opfattelse, at det ville være afklaret til jul. Det er bare det, jeg kan forholde mig til.

Så jeg vil da godt holde fast i det, som hr. Morten Østergaard spurgte ministeren om, nemlig om ikke det kunne have været ønskeligt at udsende et rettelseshæft, når det stod klart, at det på grund af valgkampen altså ikke kunne nås.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 17:32

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg føler mig helt overbevist om, at embedsmænd aldrig skriver andet end »kan forventes«. Der er ikke nogen embedsmænd i Danmark, der afgiver et løfte om, hvornår Folketinget slutter en sag. Det tør jeg garantere uden

overhovedet at have set nogen af de der skrivelser. Under ministeransvar tør jeg garantere det.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg siger tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål til ministeren, men hr. Morten Østergaard har bedt om ordet i anden runde.

Jeg skal lige høre, om der er flere, der ønsker ordet i anden runde. Det ser det ikke ud til. Så er det hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:32

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Ja, nu er ministeren jo ikke nogen årssunge i folketingssammenhæng, og ministeren ved derfor, at når man har brugt to spørgsmål, så har man ikke mulighed for at svare, selv om ministeren skulle stille spørgsmål i sit andet svar til spørgeren. Derfor havde jeg ikke mulighed for at svare. Det var sådan set det, der var anledning til, at jeg prøvede at give depechen videre til fru Astrid Krag og nu altså tager ordet i anden runde. Så det er til almindelig oplysning fremover: Vi har to muligheder for at spørge og en enkelt mulighed for at svare på spørgsmål, der bliver stillet i anden omgang.

Men derudover vil jeg sige, at det af det brev, vi skrev den 11. december, fremgik, at vi var bibragt den opfattelse, at det af brevet fremgik, at ansøgerne kunne forvente, at lovforslaget blev fremsat og behandlet færdigt i december 2007, og at de ville få meddelt indfødsret i et brev i januar 2008. Vi må i hvert fald sige, at det ikke var noget, som ministeren – det var jo ministeren selv, der svarede på vores brev – fandt anledning til at korrigere på det tidspunkt. Så hvis vi har været i vildfarelse om det, så må vi i hvert fald sige, at det ikke var noget, ministeren på det tidspunkt selv faldt over, på trods af at det i dag åbenbart fylder meget i ministerens sind at prøve at drage det i tvivl.

Vi gjorde klart opmærksom på, at vores opfattelse var, at ansøgerne var blevet bibragt den oplysning, at de ville blive færdigbehandlet i december 2007 og få meddelelse om indfødsret i januar 2008. Da man ikke dengang fandt anledning til at revidere vores opfattelse, så har vi levet med den, og det synes jeg strengt taget vi var i vores gode ret til, da vi havde henvendt os på rette sted.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg fastholder, hvad jeg siger: Der er ikke afgivet noget løfte. For embedsmændene kan kun fortælle, hvornår det forventes, og hvordan praksis er i Folketinget. Men hvis hr. Morten Østergaard mener, at de, der er på forslaget, ikke havde opdaget, at der var folketingsvalg, så vil jeg sige, at vi stiller for små krav til det at få indfødsret.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et enkelt spørgsmål fra hr. Morten Østergaard. Værsgo, hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:34

Morten Østergaard (RV):

Nu skal vi ikke trække det her unødigt i langdrag, men jeg betragter det trods alt som en anerkendelse fra ministerens side. For det første mener man nu, at de selv skulle have regnet ud, at lovforslaget ikke ville blive vedtaget på grund af folketingsvalget, og for det andet siger ministeren, at der ikke er afgivet løfte.

Det er klart, at de er blevet bibragt en forventning, og det er det, man skriver i brevet. Der synes jeg så bare, at når man på skrift giver folk en berettiget forventning, så har man en forpligtelse til at korrigere det, hvis man ændrer sit synspunkt.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 17:35

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg er komplet uenig. Nu er det ikke mig, der har rejst den her sag – det er jo hr. Morten Østergaard, der bliver ved; det er ikke mig – men jeg fastholder altså, at der ikke er afgivet

noget løfte. Der kan ikke afgives noget løfte af den udøvende magt om, hvornår den lovgivende magt slutter sit arbejde. Det kan man aldrig vide. Man kan have en forventning, det er rigtigt, men man kan aldrig vide det. Sådan er det! Sådan er det med alle lovforslag. Og sådan laver vi jo mange ulykker herinde, fordi vi udsætter og udsætter lovforslag. Men her var der altså et folketingsvalg, og det har de mennesker i hvert fald haft mulighed for at vide, hvis de interesserer sig for danske forhold.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:36

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 24. januar 2008, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 17.36).